

IK WIST NIET DAT IK HET HAD WEGGESTOPT

School was OK. En ik had m'n vrienden. Het ging best goed. Dacht ik. Totdat het niet meer goed ging. Huilbuien uit het niks en ik voelde me down. Na weken ging ik naar de schoolmaatschappelijk werker bij ons op school. Samen met haar kwam ik erachter dat de scheiding van mijn ouders een harde klap was geweest. Ik wist niet eens dat ik het had weggestopt.

Overhoop

De scheiding had mijn leven echt wel overhoop gegooid. Ik was veranderd in iemand die ik niet zo goed kende. Huilen, moeilijk kunnen zeggen wat er speelde of wat me bezig hield. Ik snapte mezelf niet meer. Ik was immers de persoon met wie het altijd goed gaat. En ik had vrienden genoeg.

Opluchting

De stap naar de schoolmaatschappelijk werker was best heftig. Eigenlijk wilde ik niet. Maar eenmaal binnen was het OK. Samen met haar kwam ik op die scheiding en ik deed mijn verhaal. Dat was een hele opluchting. De opluchting dat ik mijn zorgen kon delen zonder dat er meteen meningen kwamen of oplossingen. De schoolmaatschappelijk werker luisterde en stelde af en toe een vraag. Ik snapte dat ik meer ruimte mocht maken voor mezelf. Dat ik er ook mag zijn.

Precies wat ik nodig had

Nu kan ik zeggen dat ik die ruimte heb gepakt. Eigenlijk werd er voor het eerst aan mij gevraagd hoe ik me nou voelde. Ik werd uitgenodigd om te zeggen en te doen wat voor mij belangrijk was. En het werkte. Ik heb veel aan die gesprekken gehad. Ik voel me weer goed en daar gaat het om.